

Zimmer Zoltán: Az odú a menő

Egyszer volt,hol nem volt ,volt egyszer egy szép lombos erdő. Abban az erdőben sok állat élt madárból is sokféle .Alkonyatkor egy vastag tölgyfán gyűltek össze megbeszélést tartani. A gyurgyalag is ott volt köztük,de ő nem élvezte ezeket az estéket. Hogy miért? Mert a gyurgyalag ugyan színpompás madár,de a többiek mégis csúfolták. Azért gúnyolták, mert ő nem fára rakta a fészket, hanem befúrta a partoldalakba. A gyöngybagoly így szólt hozzá:- Micsoda szégyen! Egy madár a partoldalba fészkel?Látnátok az én hajlékomat, miért építenék fészket mikor valóságos kastélyom van? A templomtoronyból micsoda kilátás nyílik az erdőre!Csatlakozott a vörösbegy is:-Gyurgyalag,téged nem tanítottak meg fészket építeni?Az én fészke mély, biztonságos,mint egy gyönyörű csésze!Szegény gyurgyalag csendesen tűrte a szitkokat, csak élénk színei fakultak egyre jobban a bánattól. A bokorból pedig cserregés hallatszott, mert a szarka így kiabált:-Látnád az én váramat!Bevehetetlen megtámadhatatlan!A te fészke csak egy lyuk-. Arra járt az őszapó is:-Fiacskáim ,ti mind kontárok vagytok hozzám képest!Az én fészke egy igazi mestermunka, gömbölyű és tollakkal kipárnázott ,ebben aztán nem fáznak a fiaim-. Ahogy így kiabáltak leszállt az est és mindenki hazatért pihenni. A gyöngybagoly korgó gyomra jelezte,hogy az éjszakai vadászat ideje érkezett. Kiült a templom párkányára és szeme a tarlót pásztázta, hátha arra téved egy mezei egér. Egeret bizony nem látott, de egy görényt nagy hátizsákkal igen. Hát ez meg hova settenkedik?-gondolta magában a bagoly. A görény az éjszaka leple alatt kifigyelte, hogy melyik madár hagyja ott néhány percre a fészket és akkor lecsapott....Mondhatom szörnyű pusztítást végzett. Jaj volt a szegény fiókáknak és a tojásoknak is. A portyázás a végéhez közeledett, már csak a gyurgyalagot akarta kifosztani. Odaért a Magaspart u. 12-be,itt lakott ugyanis a gyurgyalag,de a fészke bejáratát sehogy sem találta. Látta a földbe vájt lyukakat, de azt is hogy ő ide nem fog beférni .Furdalta a kíváncsiság , ezért bedugta egyik mancsát. Hirtelen éles fájdalmat érzett, valaki a mancsára koppintott .Hé mi volt ez?Úgy tudtam itt madár lakik, nem csipesz?!-panaszkodott a görény.A reggel nagy hangzavarral érkezett. A kifosztott madarak sorra jártak egymáshoz panaszkodni. Elvitték a tojásainkat, elvitték a fiókáinkat!!-sírt minden madár. Eljutottak a gyurgyalaghoz is. Hogy maradt a te fészke érintetlen?-kérdték tőle. Éjszaka valaki be akart törni hozzám is ,de nem fért be a

kis lyukon. A madarak a fejükhöz kaptak, azt gondolták biztonságos a fészük és a gyurgyalagot ócsárolták ócska kis odúja miatt? A gyöngybagoly elmondott nekik mindent, ők pedig bocsánatot kértek a gyurgyalagtól és egy fészéképítő tanfolyamot, hogy biztonságos lakásuk lehessen. Így lesznek utolsókból elsőek.